

GEDEPUTEERDE STATEN DER PROVINCIE GRONINGEN

Groningen, 15 juni 1999.

Nr. 99/8.413/24, RMM.

Verzonden: 24 JUNI 1999

Beschikken hierbij op de aanvraag van Dow Benelux N.V., locatie Delfzijl, Heemskesweg 45 te Farmsum in de gemeente Delfzijl, kadastraal bekend gemeente Delfzijl, sectie N. nrs. 707, 709, 710, 903, 925 en 1198, om vergunning ingevolge de Wet milieubeheer.

I. AANVRAAG VERGUNNING.

Op 22 februari 1999 ontvingen wij een brief van Dow Benelux N.V., locatie Delfzijl, hierna veelal te noemen: Dow Benelux, gedateerd 18 februari 1999, zonder kenmerk. Hierbij vraagt Dow Benelux een veranderingsvergunning als bedoeld in artikel 8.1, eerste lid, sub b van de Wet milieubeheer (Wm) voor het verhogen van de productiecapaciteit van de bestaande inrichting. Deze capaciteitsverhoging betreft de toename van de verwerkingscapaciteit van ruwe MDI van 100.000 ton per jaar naar maximaal 140.000 ton per jaar door middel van "de-bottlenecking" van de beide bestaande MDI-destillatie-units. Onder "de-bottlenecking" wordt verstaan het wegnemen van bestaande technische restricties in de installaties, waardoor de capaciteit daarvan toeneemt.

In het onderhavige geval is uitsluitend een vergunning ingevolge de Wm benodigd. Voor de activiteit (capaciteitsverhoging) geldt op grond van het Besluit m.e.r. 1994 geen m.e.r.-plicht of m.e.r.-beoordelingsplicht. Evenmin geldt een m.e.r.-plicht op grond van de Provinciale Milieuverordening.

Dow Benelux valt onder categorie 4.3, sub a, onderdeel 9 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (inrichtingen voor het vervaardigen van tenminste 5.000 ton isocyanaten per jaar). Op grond hiervan is ons college het bevoegd gezag voor het verlenen van de Wm-vergunning.

II. GEVOLGDE PROCEDURE.

Wij hebben voor deze aanvraag de procedure gevolgd zoals voorgeschreven in Afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en hoofdstuk 13 van de Wm.

De aanvraag is na de indiening daarvan gezonden naar de wettelijk aangewezen adviseurs en naar de andere betrokken bestuursorganen.

Gedurende de daarvoor ingevolge artikel 3:23 Awb gestelde termijn zijn naar aanleiding van het ontwerp van de beschikking geen adviezen uitgebracht.

Gedurende de daarvoor ingevolge artikel 3:24 Awb gestelde termijn zijn schriftelijke bedenkingen ontvangen van de Waddenvereniging, vestiging Groningen; deze zullen hierna, onder IV, worden besproken.

Een verzoek tot het houden van een gedachtenwisseling als bedoeld in artikel 3:25 Awb is niet ontvangen.

III. GRONDEN VAN DE BESLISSING.

In verband met de op de voorliggende aanvraag te nemen beslissing overwegen wij het volgende.

1. Algemeen.

In artikel 8.8 van de Wm worden in successievelijk het eerste, het tweede en het derde lid de elementen aangegeven die door het bevoegd gezag bij de beslissing op de aanvraag in ieder geval moeten worden betrokken, waarmee door het bevoegd gezag bij de beslissing in ieder geval rekening dient te worden gehouden, en welke het bevoegd gezag bij de beslissing in ieder geval in acht dient te nemen. Het moge duidelijk zijn dat het erom gaat dat de onderscheidene in artikel 8.8 bedoelde elementen materieel in de overwegingen van de te geven beschikking worden verdisconteerd, een en ander uiteraard voorzover de desbetreffende elementen in het concrete geval daadwerkelijk aan de orde zijn.

Onderstaande overwegingen zijn zodanig opgebouwd en bevatten zodanige informatie dat daarmee overeenkomstig de bedoeling van de wet uitvoering is gegeven aan genoemd artikel 8.8 van de wet. Voorts is ons van strijd met algemene regels als bedoeld in artikel 8.9 van de wet niet gebleken.

2. Bestaande toestand van het milieu.

Dow Benelux is gelegen op het grootschalige industrieterrein Oosterhorn. Op dit industrieterrein zijn velerlei vormen van met name chemische industrie gevestigd, onder meer chloor-, polymeer- en katalyse-chemie. Het industrieterrein, dat zich onmiddellijk ten oosten van Delfzijl bevindt, wordt aan de noordzijde begrensd door het Zeehavenkanaal. Dit kanaal staat in directe verbinding met het Eems-Dollard-estuarium, hetgeen onderdeel uitmaakt van de Waddenzee. Het industrieterrein wordt aan de zuidkant ontsloten door de Oosterhornhaven (respectievelijk het Oosterhornkanaal). Het gebied ten oosten en ten zuiden ervan heeft in aanzienlijke mate een agrarische bestemming (naast de aanwezigheid van enkele grote chemische fabrieken en het terpdorp Weiwerd).

Het terrein van Dow Benelux wordt aan de noord- en oostzijde begrensd door het Oosterhornkanaal. Aan de oostzijde van dit terrein bevindt zich de kade waar tankschepen met ruwe MDI kunnen worden gelost.

Bij Dow Benelux wordt uit ruwe MDI een reeks van op MDI gebaseerde producten gemaakt die vooral worden afgezet in de polyurethaanindustrie. De belangrijkste processtap is de destillatie van ruwe MDI. De ruwe MDI wordt geproduceerd in Dow-vestigingen in Portugal en Duitsland en vandaar per tankschip naar de Dow-locatie te Delfzijl getransporteerd. Aldaar wordt de ruwe MDI opgeslagen in twee opslagtanks.

De vigerende Wm-vergunningen voor Dow Benelux betreffen:

- a) een revisievergunning (ons besluit van 11 januari 1994, nr. 93/22.738/2/3, MA). Deze revisievergunning heeft betrekking op een verwerkingscapaciteit van ruwe MDI van maximaal 100.000 ton per jaar;
- b) een veranderingsvergunning (ons besluit van 12 januari 1999, nr. 98/13.359/2, RMM). Deze vergunning heeft betrekking op de aanleg en ingebruikname van een transportleiding voor ruwe MDI vanaf de in het Zeehavenkanaal gelegen steiger van Methanor v.o.f. te Delfzijl naar de beide opslagtanks voor ruwe MDI op het terrein van Dow Benelux.

De reden dat de onderhavige veranderingsvergunning is aangevraagd, is gelegen in het feit dat er thans sprake is van een sterke groei van de marktvraag naar op MDI gebaseerde producten. Dit heeft

ertoe geleid dat Dow Benelux besloten heeft de capaciteit van de beide bestaande destillatie-units voor ruwe MDI te verhogen door de installaties te 'de-bottlenecken', dat wil zeggen bestaande technische restricties in de installaties voorzover mogelijk weg te nemen. Er wordt thans vergunning gevraagd voor een maximale verwerkingscapaciteit van 140.000 ton per jaar ruwe MDI. In paragraaf 3.2.1 van de vergunningaanvraag is omschreven wat de de-bottlenecking feitelijk inhoudt.

3. Gevolgen voor het milieu en mogelijkheden voor de bescherming van het milieu.

De gevolgen van de aangevraagde activiteit voor het milieu en de mogelijkheden voor de bescherming van het milieu worden hierna per milieucompartment besproken. Eerst wordt kort ingegaan op de status van MDI.

a. Status van MDI.

MDI (difenylnmetaan-4,4'-diisocyaan) is een stof met een smeltpunt van 37 °C en een kookpunt van 314 °C. De relatieve dichtheid ten opzichte van water bedraagt 1,2, de dampspanning bij 20 °C bedraagt 0,019 Pa. Ruw MDI heeft iets afwijkende fysische eigenschappen (zie aanvraag, bijlage C). Zodra MDI met water in aanraking komt reageert het tot een onoplosbare, vaste stof. MDI is volgens de IARC-lijst ingedeeld in klasse 3 (stoffen die (nog) niet ingedeeld kunnen worden). De stof komt verder niet voor op nationale of internationale lijsten, zoals prioritaire- en aandachtstoffenlijsten, de BAGGA-lijst en zwarte lijsten voor bodem, water of lucht.

b. Externe veiligheid.

Bij besluit van 13 augustus 1990, houdende wijzigingen van het Besluit risico's zware ongevallen (Staatsblad 1990, 443), zijn bedrijven waar meer dan 200 ton MDI wordt opgeslagen, verwerkt etc. verplicht een rapport inzake de Externe Veiligheid (EVR) op te stellen. Dow Benelux heeft in 1992 een EVR bij de provincie ingediend. Dit EVR behoeft ten behoeve van de voorliggende vergunningaanvraag niet te worden geactualiseerd, omdat de met de capaciteitsverhoging samenhangende wijzigingen van de installaties geen extra risico's voor mens en milieu met zich meebrengen. In de onderhavige aanvraag is in §9 informatie met betrekking tot de externe veiligheid opgenomen.

Met betrekking tot de EVR-plicht van Dow Benelux willen wij nog opmerken dat op dit moment de Europese richtlijn 96/82/EG d.d. 9 december 1996 (Seveso-2) reeds van kracht is. Aangezien bij Dow Benelux geen stoffen aanwezig zijn in hoeveelheden, groter dan de in de richtlijn vermelde drempelwaarde, zal met ingang van de inwerkingtreding van het nieuwe Besluit risico's zware ongevallen (BRZO '99), door middel van welk Besluit de richtlijn 96/82/EG in het Nederlandse recht zal worden geïmplementeerd, voor Dow Benelux de plicht tot het opstellen van een (Extern) Veiligheidsrapport komen te vervallen.

Gelet op het vorenstaande zijn wij van mening dat aan de thans te verlenen vergunning geen aanvullende voorschriften met betrekking tot externe veiligheid behoeven te worden verbonden.

c. Lucht.

In het Provinciaal Milieubeleidsplan 1999-2000 (een beleidsmatige actualisering van het Provinciaal Milieubeleidsplan 1995-1998) is vermeld dat emissies en verspreiding van milieuschadelijke stoffen primair brongericht dienen te worden aangepakt. Bij de vaststelling van vergunningvoorschriften voor verontreinigende emissies naar de lucht wordt de NeR als leidraad gehanteerd.

De relevante emissies van Dow Benelux naar de lucht zijn:

- 1) emissie van monochloorbenzeen (MCB) uit het gaswassysteem van de beide MDI-destillatie-units;
- 2) emissie van NO_x en CO₂ ten gevolge van de verbranding van aardgas in de procesformuizen.

In paragraaf 5 van de vergunningaanvraag is informatie over deze emissies opgenomen.

Ad 1) emissie van MCB.

MCB is als verontreiniging reeds aanwezig in de aangevoerde grondstof (ruw MDI). Gedurende de afgelopen jaren is de emissie van MCB bij Dow Benelux Delfzijl sterk teruggedrongen, voornamelijk ten gevolge van de verbeterde productiewijze bij de leveranciers van ruw MDI.

MCB is een stof met een smeltpunt van $-46\text{ }^{\circ}\text{C}$ en een kookpunt van $133\text{ }^{\circ}\text{C}$. De geëmitteerde damp valt onder de NeR in de klasse O2 (gas- of dampvormig) en heeft derhalve een grensmassastroom van 2 kg/h ; bij deze grensmassastroom geldt een emissie-eis van 100 mg/Nm^3 .

De emissie bij Dow Benelux is in de huidige situatie lager dan de in de NeR genoemde grensmassastroom. Dit geldt ook voor de situatie na capaciteitsuitbreiding. Op grond van de NeR behoeft derhalve geen emissie-eis te worden gesteld.

In de vigerende vergunning (revisievergunning van 1994) wordt, op basis van massabalans-berekeningen, een bovengrens aan de te emitteren hoeveelheid MCB gesteld van 7500 kg/j . De feitelijke emissie is echter veel geringer geweest, enerzijds vanwege de lagere gehalten in de grondstof, anderzijds vanwege een in de massabalans niet opgenomen verliesterm (zie paragraaf 5 van de aanvraag). De emissie bedraagt thans $0,04\text{ kg MCB}$ per ton verwerkt ruw MDI. Bij de in 1994 vergunde verwerkingscapaciteit van 100.000 ton per jaar ruw MDI betekent dit een emissie van 4.000 kg MCB per jaar. De de-bottlenecking van de installaties veroorzaakt, vanwege de toename van de capaciteit tot 140.000 ton per jaar, een toename van de MCB-emissie tot 5.600 kg per jaar. In het ontwerp van de onderhavige beschikking is ten aanzien hiervan overwogen dat deze waarde daarmee ruim blijft beneden de bovengrens die in de vigerende vergunning was gesteld. Naar aanleiding echter van in verband met dit ontwerp door de Waddenvereniging ingediende schriftelijke bedenkingen zijn wij tot de slotsom gekomen dat de maximaal toegestane uitworp van monochloorbenzeen dient te worden bepaald op $0,04\text{ kg}$ per ton verwerkt ruw MDI, hetgeen neerkomt op een emissieplafond van 5600 kg MCB per jaar; het desbetreffende voorschrift is in de onderhavige beschikking ten opzichte van het ontwerp dan ook in deze zin gewijzigd. Verwezen zij voor het overige naar de hieronder weergegeven overwegingen onder punt 4.

MCB komt niet voor op de zwarte lijst voor het compartiment lucht. MCB kan wel via atmosferische depositie naar bodem of oppervlaktewater terugkeren. Via natte depositie zal slechts een uiterst klein gedeelte deponeren: aangezien de stof praktisch niet in water oplost kent MCB voor natte depositie een zeer lage verwijderingsconstante van $0,00007\%$ per uur. Ten aanzien van de droge depositie ontbreken exacte gegevens over de depositiesnelheid, doch aangenomen kan worden dat deze vergelijkbaar is met die van organische stoffen. De depositiesnelheid zal dan liggen in de orde grootte van $0,001$ à $0,01\text{ cm/s}$. Dit betekent een verwijderingssnelheid van ca. $0,005$ à $0,05\%$ per uur. Boven wateroppervlakten is de depositie nog veel lager. Belangrijkere verwijderingsmechanismen van MCB zijn chemische reacties in de atmosfeer, voornamelijk reacties met OH-radicalen. De omzettingssnelheid van MCB bedraagt ongeveer $0,3\%$ per uur. Daarnaast vindt ook nog fotolyse plaats: het uiteenvallen van het molecuul door absorptie van electromagnetische straling met golflengten hoger dan 300 nm . De omzettingssnelheid ten gevolge van fotolyse bedraagt ongeveer $0,03\%$ per uur.

Hieruit kan geconcludeerd worden dat chemische omzetting van MCB een veel belangrijker verwijderingsmechanisme is dan natte en/of droge depositie.

MCB wordt niet genoemd in bijlage I van de Derde Nota waterhuishouding (kwaliteitsdoelstelling 2000), maar is wel een zwarte lijst stof voor bodem en water. In de "Integrale Normstelling Stoffen - Milieukwaliteitsnormen bodem, water, lucht" (december 1997) is voor MCB geen streefwaarde of MTR voor lucht opgenomen.

Zoals hiervoor is betoogd zal slechts een zeer klein deel van de geëmitteerde MCB uiteindelijk in de bodem of het oppervlaktewater terecht komen. Wij menen dan ook dat geen speciale aandacht besteed hoeft te worden aan het gegeven dat MCB op de zwarte lijst voor bodem en oppervlakte-water voorkomt.

Gelet op het vorenstaande komen wij tot de conclusie dat voor de emissie van MCB naar de lucht geen aanvullende emissiereducerende maatregelen behoeven te worden voorgeschreven. Wel zal worden voorgeschreven dat de MCB-emissie niet meer mag bedragen dan $0,04\text{ kg}$ per ton verwerkt ruw MDI per jaar (zie voorschrift 1).

aa 2) emissie van NO_x en CO_2 .

Als gevolg van de capaciteitsuitbreiding zal het aantal stookuren van de aardgasgestookte fornuizen en stoomketel toenemen. Dit betekent ook een toename van de verbrandingsemissies (zie pagina 12 van de aanvraag). De belangrijkste componenten zijn hierbij NO_x en CO_2 .

Op grond van artikel 17, lid 1, sub b 1 van het rechtstreeks werkende Besluit emissie-eisen stookinstallaties (BEES-A) geldt met ingang van 1 januari 1998 voor de drie fornuizen en de stoomketel van Dow Benelux een emissienorm voor NO_x van 150 mg/m³. De stookinstallaties voldoen aan deze normstelling.

Voor stikstofdioxide zijn voorts wettelijke grens- en richtwaarden vastgelegd in het Besluit luchtkwaliteit stikstofdioxide (Stb. 1987, 34). Wij hebben vastgesteld dat deze luchtkwaliteitseisen voor stikstofdioxide niet worden overschreden.

Overigens is de NO_x-emissie van Dow Benelux zo gering dat deze praktisch niet van invloed is op de luchtkwaliteit.

Gelet op het vorenstaande behoeven voor de NO_x-emissie geen emissie-eisen te worden gesteld.

Op de CO₂-emissie wordt onder punt g (Energie en grondstoffen) nader ingegaan

d. Bodem.

Voor verspreiding naar de bodem, als gevolg van een rechtstreekse verontreiniging van de bodem, geldt een "nulemissie" als doelstelling.

Omdat de uitbreiding van de capaciteit niet gepaard gaat met een toename van de kans op bodem- of grondwaterverontreiniging (zie ook paragraaf 8 van de aanvraag), achten wij de reeds aanwezige voorzieningen toereikend. Er behoeven derhalve geen aanvullende bodembeschermende maatregelen te worden voorgeschreven.

e. Geluid.

Dow Benelux ligt op het gezoncerde industrieterrein Oosterhorn te Delfzijl zoals bedoeld in artikel 53 Wet Geluidhinder. De dichtstbijzijnde woningen liggen in Weiwerd.

Aangezien alle aan de de-bottlenecking gerelateerde installatie-onderdelen, die mogelijk geluid kunnen produceren, zich binnen de reeds bestaande gebouwen bevinden, en er geen extra geluidbronnen worden toegevoegd, is de toename van de geluidsdruk rond de terreingrenzen te verwaarlozen (zie ook paragraaf 6 van de vergunningaanvraag).

Wij komen tot de conclusie dat het onderhavige project geen gevolgen heeft voor het door Dow Benelux veroorzaakte geluidsniveau. Nadere voorschriften kunnen dan ook achterwege blijven.

f. Afvalstoffen.

Het provinciale beleid op het gebied van afvalstoffen heeft als doelstelling te komen tot een verdere vermindering van afvalstromen door preventie en hergebruik.

Als gevolg van de door aanvraagster voorgenomen capaciteitsvergroting zal het volume van een aantal procesgebonden afvalstromen naar evenredigheid toenemen; dit betreft alkalisch afvalwater, isocyanaat-afval, isocyanaat-houdend afval, aceton-afval en afgewerkte olie (zie paragraaf 7 van de aanvraag). Al deze stromen worden als gevaarlijk afval afgevoerd.

Bij Dow Benelux is reeds een afvalregistratie- en beheerssysteem operationeel. Dit is een belangrijk hulpmiddel bij het stellen van prioriteiten ten aanzien van preventie en hergebruik. In het Bedrijfsmilieuplan 1998-2001 (BMP-2) heeft Dow Benelux aangegeven dat zij blijft streven naar afvalreductie. Daartoe zal het registratiesysteem verder worden verfijnd.

Gelet op de inspanningen die Dow Benelux verricht op het gebied van afvalreductie, achten wij het niet zinvol om voorschriften ten aanzien van afvalpreventie in deze vergunning op te nemen.

g. Energie en grondstoffen.

Als gevolg van de capaciteitsvergroting zal het energieverbruik van Dow Benelux toenemen. Een en ander is omschreven in de paragrafen 3.4 en 10 van de aanvraag.

Het aardgasverbruik - en daarmee ook de CO₂-emissie - zal naar evenredigheid toenemen en het elektriciteitsverbruik minder dan evenredig. Verder zullen ook het water-, stoom- en stikstof-verbruik

toenemen. Het opgestelde elektrisch vermogen zal nauwelijks toenemen vanwege de gelijktijdige verwijdering van een aantal bestaande componenten.

Het verbruik van energiedragers wordt door Dow Benelux dagelijks geregistreerd om een optimaal verbruik te realiseren. Tevens wordt dagelijks een energierendement bepaald.

De jaarverbruikcijfers en de energie-efficiëncy worden aan ons college gerapporteerd in het Milieujaarverslag. Het energiebesparingsbeleid voor de locatie Delfzijl is verwoord in het concern-bedrijfsenergieplan (onderdeel van BMP-2). Hiermee wordt invulling gegeven aan het in de volgende alinea omschreven beleid met betrekking tot energie.

Met het ondertekenen van de Meerjarenaafpraak d.d. 24 november 1993 tussen de VNCI, de Minister van Economische Zaken en Novem BV over verbetering van de energie-efficiëncy (hierna aangeduid als "MJA") is de Nederlandse chemische industrie de inspanningsverplichting aangegaan om in de periode van 1989 tot 2000 het specifieke energieverbruik met 20% terug te dringen. Dow Benelux NV is deelnemer in de MJA voor de vestigingen Terneuzen, Botlek en Delfzijl ("concern-aanpak"). De locaties Botlek en Delfzijl zijn opgenomen in de Annex bij de MJA. Daar het energie-verbruik van de locatie Terneuzen meer dan 99% van het totale verbruik van de Nederlandse vestigingen van Dow Benelux bedraagt, is voor de locaties Botlek en Delfzijl gekozen voor de zogenaamde projectenaanpak. Dit betekent dat alle projecten op deze locaties met een belangrijke invloed op de energie-efficiëncy opgenomen worden in de overeenkomst.

Het vorenstaande impliceert dat, overeenkomstig de ministeriële circulaire "Omgaan met energie-verbruik en meerjarenaafspraken bij de milieuvergunning" van 9 juni 1994, aan de onderhavige vergunning geen voorschriften met betrekking tot energiebesparing behoeven te worden verbonden.

h. Verkeer en vervoer.

De grondstof ruwe MDI wordt per tankschip aangevoerd. Voor de overslag wordt sinds kort gebruik gemaakt van de in het Zeehavenkanaal gelegen buitensteiger van Methanor vof. Vanaf deze steiger wordt de grondstof per pijpleiding naar de beide opslagtanks op het terrein van Dow Benelux getransporteerd. Voorheen werden tankschepen met ruwe MDI gelost aan de kade aan de oostzijde van het Dow-terrein. In de oude situatie werd reeds een deel van de ruwe MDI over de weg aangevoerd. Continuering van de oude situatie zou een verdere toename van het wegtransport betekend hebben. Met de aanleg van genoemde pijpleiding is bereikt dat geen wegtransport van ruwe MDI meer nodig is; alle grondstof kan per schip worden aangevoerd.

Aanvoer van overige grond- en hulpstoffen en afvoer van eindproducten en afvalstromen vindt tot nog toe over de weg plaats. Het aantal verkeersbewegingen over de weg zal naar evenredigheid toenemen. Waar mogelijk maakt Dow Benelux gebruik van intermodaal vervoer (weg/spoor/weg). Dow Benelux is sterk voorstander van aansluiting op de stamspoorlijn van het industrieterrein Oosterhorn. In geval van een spoorverbinding kan wegvervoer (gedeeltelijk) worden vervangen door railvervoer. Op dit moment verricht Dow Benelux een studie naar de economische haalbaarheid van aansluiting op de stamspoorlijn. Zie ook paragraaf 11 van de vergunningaanvraag.

De reikwijdte van de Wm om voorschriften te stellen met betrekking tot het verkeer van en naar de inrichting is beperkt tot de hinder die het omliggende gebied ondervindt van de verkeersaantrekkende werking van de inrichting. Deze indirecte hinder is relevant zolang het bestemmingsverkeer nog te onderscheiden is van het totale verkeer. Aangezien in onderhavige situatie het een grootschalig industrieterrein betreft, zal het bestemmingsverkeer van Dow Benelux snel zijn opgegaan in het totale verkeer. De toename van het bestemmingsverkeer is zodanig dat hiervan geen indirecte hinder wordt verwacht.

Gelet op enerzijds de reikwijdte van de Wm en anderzijds de inspanningen die Dow Benelux nu reeds verricht om te komen tot reductie van het wegtransport, behoeven naar onze mening in dit geval geen nadere voorschriften te worden gesteld.

i. Toekomstige ontwikkelingen.

Vooralsnog is geen verdere uitbreiding van de installaties voorzien. Een en ander is afhankelijk van de verdere marktontwikkeling. Zie ook paragraaf 12 van de vergunningaanvraag.

j. Ongewone voorvallen met milieuschadelijke effecten.

Indien ten gevolge van ongewone voorvallen (calamiteiten en afwijkingen van de normale gang van zaken in de inrichting) nadelige effecten voor het milieu zoals lucht-, water- of bodemverontreiniging, geluidhinder, stank, brand of explosie (kunnen) ontstaan dan wel worden vermoed, dienen daarop door de vergunninghoudster de nodige acties te worden genomen. Omdat het hier gaat om een vergunning ingevolge de Wm is ten aanzien van deze ongewone voorvallen van toepassing de regeling welke is neergelegd in hoofdstuk 17 van de Wm ("Maatregelen in bijzondere omstandigheden"). Dit betekent dat bij een ongewoon voorval vergunninghoudster daarvan zo spoedig mogelijk melding dient te maken en onmiddellijk de nodige maatregelen dient te nemen op basis van hoofdstuk 17 van de wet. Aangezien de regeling uitputtend moet worden geacht, is er geen plaats meer voor regeling van die materie in een aan de vergunning te verbinden voorschrift. In deze moet dan ook worden volstaan met verwijzing naar hoofdstuk 17 van de wet.

Volledigheidshalve is nog op te merken dat de meldingen aan het provinciaal bestuur in ieder geval dienen te geschieden via telefoonnummer 050-3180000, en bij voorkeur dienen te worden bevestigd per telefax onder nr. 050-3164632.

4. Adviezen en bedenkingen naar aanleiding van het ontwerp-besluit.

Gedurende de daarvoor ingevolge artikel 3:24 Awb gestelde termijn zijn schriftelijke bedenkingen ontvangen van de Waddenvereniging, vestiging Groningen, bij schrijven d.d. 7 juni 1999, kenmerk 99045/153.2.14/DS. Deze schriftelijke bedenkingen zijn in afschrift aan de onderhavige beschikking gehecht, zodat de hierna volgende behandeling van deze bedenkingen kan worden vergeleken met de integrale tekst daarvan.

Deze bedenkingen hebben tot strekking dat het niet terecht is dat in de ontwerp-beschikking, evenals in de revisievergunning van 11 januari 1994, een emissieplafond voor MCB is aangehouden van 7500 kg per jaar, terwijl de feitelijke emissie van MCB inmiddels is teruggelopen en thans niet meer bedraagt dan 0,04 kg per ton verwerkt ruw MDI per jaar, hetgeen bij de aangevraagde vergroting van de verwerkingscapaciteit tot 140.000 ton per jaar leidt tot een emissie van maximaal 5600 kg per jaar. De Waddenvereniging verzoekt daarom "het in 1994 vastgestelde plafond in de nieuwe vergunning te actualiseren op het niveau van 0,04 kg MCB per ton MDI per jaar, wat neerkomt op een emissieplafond van 5600 kg MCB per jaar" en om "de beschikking in deze zin aan te passen".

Wij overwegen in verband hiermee het volgende.

De door DOW Benelux ingediende aanvraag heeft tot onderwerp de vergroting van de - ingevolge de revisievergunning van 11 januari 1994 - reeds vergunde verwerkingscapaciteit van MDI van 100.000 ton per jaar tot een capaciteit van 140.000 ton per jaar, zodat de aangevraagde vergunning in beginsel ziet op de met een verwerkingscapaciteit van 40.000 ton per jaar samenhangende activiteiten binnen de inrichting en op de daaraan gerelateerde emissies. Hieruit vloeit voort dat bij de beslissing op de voorliggende aanvraag de in de revisievergunning neergelegde normstelling in beginsel gerespecteerd dient te blijven.

Evenwel wordt in de aan de onderhavige beschikking ten grondslag liggende aanvraag op pag. 14 door DOW gesteld dat, ofschoon zij "zich kan blijven verbinden aan het in de vigerende vergunning (daarmee is bedoeld: de revisievergunning van 11 januari 1994, opmerking van gedeputeerde staten) gestelde plafond van 7500 kg per jaar", het "realistischer" is om in plaats van een emissieplafond een emissie-factor te hanteren, namelijk die van kg MCB per verwerkte ton ruwe MDI, en dat zij zich in dat geval kan "binden" aan een emissiegrens op jaarbasis van 0,04 kg MCB per ton verwerkte ruwe MDI. Bij deze bewoordingen kan de aanvraag aldus worden gelezen dat deze ertoe strekt vergunning te verkrijgen voor een capaciteitsvergroting van de inrichting met 40.000 ton per jaar enerzijds en een maximale emissie van MCB vanuit de gehele inrichting na de voltooiing van de "de-bottlenecking" van 0,04 kg MCB per ton verwerkte ruwe MDI op jaarbasis anderzijds. In verband met dit laatste zij volledigheidshalve opgemerkt dat alle emissies van MCB die in de inrichting ontstaan, worden

geëmitteerd via één emissiepunt, te weten de scrubber 160/161; dit zal ook in de situatie na de realisering van de "de-bottlenecking" het geval zijn.

Na bestudering van de schriftelijke bedenkingen van de Waddenvereniging hebben wij geconstateerd dat deze inhoudelijk juist zijn.

Gelet op bovenstaande overwegingen komen wij tot de conclusie dat het aan het ontwerp van de onderhavige beschikking verbonden voorschrift met betrekking tot de emissie van MCB, luidende als volgt:

"1. De uitworp uit scrubber 160/161 van monochloorbenzeen mag, als gevolg van de bij dit besluit vergunde verandering van de inrichting, niet verder toenemen dan tot het niveau van 7500 kg per jaar",

dient te worden vervangen door het navolgende voorschrift:

1. De uitworp uit scrubber 160/161 van monochloorbenzeen mag, gemiddeld over een kalenderjaar, niet meer bedragen dan 0,04 kg per ton verwerkt ruw MDI.

IV. AFSLUITENDE OVERWEGINGEN.

De wijzigingen van de beide bestaande MDI-destillatie-units van Dow Benelux te Delfzijl betreffen voornamelijk verbeteringen of vervangingen ("de-bottlenecking") van bestaande installatie-onderdelen. De installaties worden niet wezenlijk gewijzigd.

Wij zijn derhalve van oordeel dat de gevraagde vergunning kan worden verleend, indien daaraan het onderstaande, naar ons oordeel in het belang van de bescherming van het milieu te achten, voorschrift wordt verbonden.

BESLISSING :

Gelet op de Algemene wet bestuursrecht, de Wet milieubeheer, het Inrichtingen- en vergunningen-besluit milieubeheer, en overeenkomstig de bij de brief van 18 februari 1999 ingediende aanvraag en de daarbij overlegde tekeningen en beschrijvingen, besluiten wij:

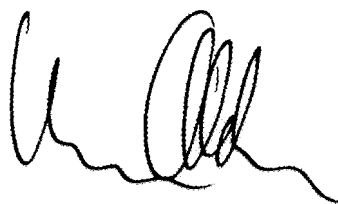
- I. aan Dow Benelux N.V., locatie Delfzijl een veranderingsvergunning als bedoeld in artikel 8.1, eerste lid, sub b van de Wet milieubeheer te verlenen voor de inrichting Heemskesweg 45 te Farmsum;
- II. te bepalen dat van de stukken waaruit de vergunningaanvraag bestaat, alle bescheiden deel uitmaken van de vergunning bedoeld onder I, met uitzondering van de bijlagen A, B en C;
- III. aan de vergunning als bedoeld onder I het navolgende voorschrift te verbinden:
 1. De uitworp uit scrubber 160/161 van monochloorbenzeen mag, gemiddeld over een kalenderjaar, niet meer bedragen dan 0,04 kg per ton verwerkt ruw MDI.

IV. te bepalen dat een exemplaar van deze beschikking zal worden gezonden aan:

1. Dow Benelux N.V., locatie Delfzijl;
2. Burgemeester en Wethouders van de gemeente Delfzijl;
3. de regionaal inspecteur van de volksgezondheid voor de hygiëne van het milieu, te Groningen;
4. de Colleges van Burgemeester en Wethouders van de gemeenten Appingedam, Slochteren en Scheemda;
5. de Waddenvereniging, vestiging Groningen, te Groningen;
6. het dagelijks bestuur van Groningen Seaports, te Delfzijl;
7. de directeur van de Dienst Ruimte & Milieu.

Groningen, 15 juni 1999.

Gedeputeerde Staten voornoemd:

. voorzitter.

. griffier.